

vil sige, der er færre Indtægter, større Udgifter og altsaa flattere Balance. Sammenligner jeg endelig denne Finantslov med Finantsloven for 1876—77, da er Resultatet ganske det samme. Naar man overspringer Beregningen i de enkelte Paragrafer —, og den tror jeg ikke, man i Umindelighed tillægger nogen afgjørende Betydning, naar man vil komme til en klar Oversigt over Balancen — og gaar lige til at meddele Resultatet af Balancen, saaledes som det stiller sig, naar §§ 10 og 27 fradrages, saa vil man faae en Indtægt af ca. 46,750,000 Kr. og en Udgift af ca. 37 Mill. Kr., altsaa et Overskud af ca. 9½ Mill. Kr. Indtægten er altsaa her gunstigere, Udgiften mindre ugunstig og Overskudet ubetinget gunstigere. Naar jeg endnu længere tilbage, til de Aar, da Venstre var Flertal her i Thinget — og disse Aar har jeg taget med for en Fuldstændigheds Skyld —, nemlig til Aarene 1875—76, 1874—75 og 1873—74, saa vil det ses, at i alle disse Aar har Udgiften gennemgaende ikke naaet den Høide, den har naaet iaar. Jeg gaar her stadig ud fra en Beregning, der fradrager §§ 10 og 27, idet de vedkommende Aar vise en Udgift af henholdsvis 37 Mill., 35 Mill. og 35 Mill. Kr., altsaa gennemgaende mindre Udgift; Overskudet har ogsaa været mindre; men det følger jo af, at Indtægten i de Aar var betydelig mindre paa Grund af de daværende Forhold, og tillige stede der jo betydelige Statsgjældsafdrag. Jeg har derfor ikke lagt nogen overdreven Vægt paa de Aar, da de gaa forud for dette Ministerium, men jeg holder mig navnlig til de Aar, som repræsenterer Ministeriet Estrup. Det vil altsaa ses, at denne Finantslov, der nu skal vedtages, vil være den rigeligste for Ministeriet og den mest tilfredsstillende Finantslov, der er vedtagen i noget af de Aar, hvori det har været ved Roret. Den er rigeligere end den ifjor, og rigeligere end den iforsjor. (Indsigelse). Ja, naar de Herrer tage Feltkanonerne med, saa maa vi jo i det Hele taget ogsaa tage Tillægsbevillingerne med og komme saa ind paa andre Betragtninger, end vi almindeligt gjøre gjældende, naar vi gjøre Balancen op ved Slutningen af en Finantslovs Behandling. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem, der gjorde Balancen op for 1876—77 og for 1877—78, har gjort noget Sligt som at medtage Feltkanonerne; thi saadanne ekstraordinære Bevillinger som Feltkanonerne maa vi vist helst lade udenfor Spillet. Resultatet heraf er altsaa dette, at saalænge Venstre har bestaaet som Flertal, er der under Ministeriet Estrup aldrig bevilget en saa rundelig Finantslov, hvad Udgiften angaar, og saa slet en Finantslov fra et finansielt Synspunkt som denne. Naar vi sammenligne Finantsloven iaar med den fra ifjor, ses det, at denne Finantslov, som vi nu forhandle, er bedre for Ministeriet og flattere for os end

Finantsloven ifjor. Jeg har været nødt til denne Dpgjørelse for at begrunde den Slutning, jeg deraf vil drage, nemlig den, at Stillingen er væsentlig en anden, end den var for nogle Maanedes siden. Sammenligner jeg nemlig Stillingen, saaledes som den var, da denne Finantslov var Gjenstand for Behandling i Udvalget, med Stillingen saaledes som den nu er, da den er ligeved at blive vedtagen, er Resultatet det, at den parlamentariske Kamp mod Ministeriet Estrup er definitivt opgiven. Kampen er saaledes opgiven, at der ikke er Tvivl om, at den er opgiven. Den ærede Ordfører ved, vi hævde vor Opfattelse af forrige Aars Politik, idet vi betragtede Kampen som indstillet. Jeg tror forøvrigt, at den ærede Ordfører delte denne Betragtning, da han efter Balgene den 3die Januar erklærede, at Ministeriets Seir var midlertidig, og at det nuværende Folkething skulde vise dette. (Ordføreren: Det nuværende? Nei, et nyt). Jeg skal senere komme til dette, det kommer altfammen i kronologisk Orden. For en Tid viste vi Smødekommene under vanskelige Forhold, fordi vi ansaa det for rigtigt at gjøre Bort til at bane Veien for fribelige Forhold. Da den Tid var forbi, vil den ærede Ordfører vist ikke negte, hvad hele Landet heller ikke har negtet, at vi indtog samme Stilling som tidligere til Ministeriet Estrup, den samme fjendtlige Mistillidsstilling, som vi altid have indtaget; men naar vi se paa dette Resultat her, kan der vist ingen Tvivl mere være om, at den parlamentariske Kamp maa betragtes som opgiven. Den ærede Ordfører har saa tidt erklæret, jeg i det Mindste har hørt ham mange Gange udtale, at han var tilbuds at opgive Kampen, saa det kan ikke undre den ærede Ordfører, at jeg konstaterer dette Faktum: den parlamentariske Kamp er opgiven. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, og det har jeg allerede sagt før, at med en tvædtelt Opposition kan man meget vel føre en parlamentarisk Kamp, men med en splidagtig Opposition kan man ikke føre nogen Kamp igennem for at gennemføre vore konstitutionelle Theorier i det Store. (Ordføreren: Bore?). Ja, jeg taler til den ærede Ordfører og ikke til det ærede Medlem fra Rjøge, som har sine egne konstitutionelle Theorier. Jeg figer vore Theorier, det forenede Venstres Theorier, for at minde den ærede Ordfører om en gammel god Fortid for ham, men den er opgiven. Jeg har ikke personlig været med til at reise den personlige Kamp for Parlamentarismen, saa jeg kan tage det meget vilig. (Afbrudelse af Rosod.) At det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Rosod) ikke kan opfatte min Udtalelse, er ikke saa forunderligt, men ganske naturligt, da han jo er saa konfundet i sit eget Standpunkt. Men jeg har fulgt med Begivenhederne og set, hvor slet Sagen blev tagen fat paa af Regjeringen. Jeg har da været med til spotte Kampen. Jeg tror, at Betingelserne for